

прави, тя ще постане твърдъ обичлива; защото обыча наукѣтъ, нема заспалъ духъ и има много добро сърдце.

МИЛКА.

Твърдъ сте добра дѣто мя насърдчавате.

УЧИТЕЛКА.

Увѣрявамъ ви, драга, че ще ми бѣде най-мило и драго, когато щѣ могѣ праведно да ви похваля; туй е по-добрѣ отъ колкото да ви укорявамъ. Слушайте прочее прикаскѣтъ, чеда мои.

Имало веднѣжъ една вълшебница, която искаше да се ожени за единъ царъ; но тя като носеше едно твърдъ лошо име, царѣтъ обичаше по-добрѣ да се изложи на гнѣва ѝ, нежели да стане мѣжъ на единъ непочтенъ женъ: защото нема нищо толко по-тежко за единъ почтенъ человекъ, отъ колкото да води единъ прѣзрителъ женъ. Една друга добра вълшебница, на име Деяна, ожени царя за единъ младъ княгыня, на която тя бѣше въспитателка, и се обѣща че ще го брани срѣщо вълшебницѣтъ Луканъ. Но подиръ малко врѣме, като стана Лукана царица на вълшебкѣтъ, и силата ѝ като бѣше по-силна отъ Деянинѣтъ силъ, тя имаше срѣдство да си отмѣсти на цара, защото ѣ не зѣ. Тя стана баба на царицѣтъ — когато тя раждаше, и ѣ снабди да роди единъ сынъ толко грозенъ, щото нигдѣ по свѣта немаше отъ него по-грозенъ. Деяна, която се бѣше скрѣла тогава задъ крѣвета на царицѣтъ, испѣта се, когато бѣше излѣзнала Лукана, да утѣши царицѣтъ. „Небойше ся, ѣ казва; и и сичкѣтъ злобѣ на неприѣшлѣтъ ви, азъ щѣ направѣ да бѣде сынъ ви най-честѣтъ единъ день. Ще му шурише само името Рашко; и